

get ødelagt nu efter Krigen, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Socialdemokraterne ogsaa var med til at begynde den. Slog de fra, da Krigen i sin Tid blev erklæret? Gik de ikke med sammen med alle de andre Grupper dernede? For øvrigt vil jeg gerne i Anledning af en Udtalelse, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen om den mægtige Prisstigning, der har fundet Sted paa Værernes Gang fra Producenterne til Forbrugerne herinde i Byen, sige, at jeg synes, at det i høj Grad var en Opgave for den socialistiske Kommunalbestyrelse at forsøge, om der ikke var Mulighed for, at de mægtige Udgifter, som løber paa, kunde forringes meget betydeligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen: Maa jeg sige med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, at det blev forkættet og bekæmpet fra Venstres Side under det radikale Styre, var netop, at man vedtog Love mod ublu Avance. Nu kommer Falliterklæringen. Da vi spørger: Hvad vil I, som under det radikale Styre, det, som man paastaar var under Paavirkning af Socialdemokratiet, har bekæmpet, at der kom Love mod ublu Avance, da gøre i Stedet, hvad vil I, der kræver Frihed, gøre? har de Herrer ikke andet Svar end at henvise til de socialistiske Kommunalbestyrelser. Men disse magter jo slet ikke Prisreguleringsopgaven, det maa blive en Statssag.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om de høje Lønninger vil jeg blot gøre opmærksom paa, at der, som det ogsaa vil kendes fra konservativ Side, er Fag, Virksomheder — jeg har før peget paa det her — hvor Arbejdsgiverne selv er interesserede i høje Lønninger og derfor træffer Akkorder paa en saadan Maade, at Lønnen bliver høj. Naar de beregner sig Procenter af disse høje Lønninger, har de selv Interesse deri. Det er en Kendsgerning, og det ærede Medlem ved som Medlem af Finansudvalget udmærket, at saaledes forholder det sig. Men endnu en Gang — jeg maa blive ved —: Er det dog ikke muligt at faa at vide: Hvad vil Venstre gøre med de mange arbejdsløse, som i Dag lider Nød? Hvad vil Regeringen gøre der ud over at anvise Arbejde? Jeg spørger den højtærede Minister for offentlige Arbejder: Er det muligt i Dag at skaffe Arbejde til de 16 000—18 000 Men-

nesker, som gaar arbejdsløse? Men hvad vil man saa gøre ved dem, for hvem Arbejdsløshedsunderstøttelsen er ophørt, eller hvor den udbetalte Understøttelse er for ringe? Og hvad vil man gøre for at standse den Prisstigning, som har taget forøget Fart under den Frihed, der hersker under Venstres Styre?

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg har tidligere, naar jeg har haft Ordet, udtalt, at man vil gøre alt, hvad der er muligt, for at faa sat offentlige Arbejder i Gang, og det gentager jeg her. Men ud over det mulige kan man heller ikke gaa med Hensyn til at sætte offentlige Arbejder i Gang.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen: Hvis den højtærede Trafikminister havde været her under min første Udtalelse, vilde han vide, at det var netop, hvad jeg nævnte i min Indledning. Men saa sagde jeg: Naar man nu ikke er i Stand til dette, hvad vil man saa gøre overfor de Mennesker, som allerede har opbrugt deres Understøttelse? Skal de gaa til Fattigvæsenet, eller hvad vil Regeringen gøre? De har jo kritiseret, at det radikale Styre var med til at forhøje Understøttelsen. Men Mennesker skal jo leve; en Del af dem er gifte, har Familie. Skal de gaa til Fattigvæsenet, eller hvor vil man have dem hen i Dag? Vil man være med til nu i Dag, med det samme, at gennemføre en Ordning, hvorved de paagældende, naar de uden egen Skyld er blevet arbejdsløse, kan leve under menneskelige Kaar? Det er umuligt — det giver jeg den højtærede Minister Ret i — at skaffe Arbejde til dem alle nu, men saa maa Understøttelsen være saaledes, at de kan leve.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Den højtærede Undervisningsminister mente forleden, at jeg ikke havde holdt mig til Kendsgerningerne i min Omtale af Laboratoriet i Haderslev. Det er ikke Tilfældet. Da Skolekommissionen var i Haderslev, spurgte jeg udtrykkelig, om der var et Laboratorium til Elevforsøg. Men der var ikke den mindste Begyndelse til et saadant